

WSPOMNIENIE O JANIE PAWLE II

JAN PAWEŁ II, a właściwie **Karol Wojtyła**, urodził się **18 maja 1920 r.** w miejscowości Wadowice, niedaleko Krakowa. Miał starszego o 14 lat brata Edmunda. Gdy Karol miał 9 lat zmarła jego ukochana mama, cztery lata później zachorował i odszedł także jego starszy brat. Obaj z ojcem bardzo to przeżyli.

Ojciec często zabierał Karola na wycieczki w góry, młody Karol uwielbiał wspólne wędrówki i nawet gdy został już papieżem, zawsze znajdował czas, aby choć krótko powędrować górskim szlakiem.

W 1939 r. Karol skończył celująco gimnazjum i bez egzaminów rozpoczął **studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie**. Jeszcze w czasach nauki w gimnazjum bardzo polubił występowanie w teatrze. Swoje zainteresowania kontynuował na studiach. Występował m.in. w baśni komediowej „Kawaler Księżycowy”, opowieści o losach słynnego czarnoksiężnika Twardowskiego.

1 września 1939 r. wybuchła II wojna światowa i Karol wraz z innymi studentami musiał przerwać studia. Od 1940 r. przez kolejne cztery lata pracował jako **robotnik w kamieniołomach**. Nie zrezygnował jednak z teatru. Organizował wraz z przyjacielem Juliuszem Kydryńskim potajemne spotkania wielbicieli teatru i sztuki.

Po śmierci swego ojca, Karol w październiku 1942 r. **wstąpił do tajnego Seminarium Archidiecezji Krakowskiej oraz na tajny Wydział Teologii Uniwersytetu Jagiellońskiego**. Niemcy prześladowali księży, dlatego musiał ukrywać swoje powołanie.

Dopiero po wojnie mógł bez obaw nosić sutannę. **W 1946 r. został wyświęcony na księdza**. Kilka tygodni później wyjechał na studia do Rzymu. Do kraju wrócił w 1948 r. Z pasją **pracował w parafii św. Floriana w Krakowie**, gdzie założył chór gregoriański. Ze swoimi chórzystami przewędrował góry i pływał po jeziorach mazurskich. Wtedy też pisał wiersze, które wydawał pod pseudonimami Andrzej Jawień i Stanisław Andrzej Gruda.

W 1958 r. został konsekrowany, czyli wyświęcony na biskupa. W latach 1962 i 1963 brał udział w pracach Soboru Watykańskiego, czyli wielkiego zjazdu duchownych. W 1964 r. został nominowany przez papieża Pawła VI **na stanowisko arcybiskupa metropolity krakowskiego**. Od tego czasu zaczyna się także czas bliższej współpracy Wojtyły z papieżem Pawłem VI.

Po śmierci Pawła VI nowym papieżem został Jan Paweł I. Niestety nowy papież zmarł po 33 dniach sprawowania swej funkcji. Zebrało się nowe konklawe, czyli zjazd kardynałów z całego świata. Po trzech dniach obrad, **16 października 1978 r. Karol Wojtyła został wybrany nowym papieżem**. Przybrał imię Jan Paweł II, na pamiątkę swego poprzednika, który tak nieszczęśliwie szybko zmarł.

Jan Paweł II nazywany był papieżem-pielgrzymem. Był bowiem pierwszym papieżem, który tak dużo podróżował (ponad 200 podróży zagranicznych, w tym 8 do Polski w latach: 1979, 1983, 1987, 1991, 1995, 1997, 1999, 2002). Namawiał do szerzenia pokoju na świecie, nawiązania porozumienia i współpracy między wyznawcami wszystkich odłamów chrześcijaństwa (ruch ekumeniczny). Podejmował także rozmowy z wyznawcami innych religii (np.: muzułmanami, żydami czy buddystami), wyniósł na ołtarze, czyli uznał za świętych czy błogosławionych bardzo wiele osób (ponad 1340). Nie zaprzestał krytykowania komunizmu, nawet wtedy, wynajęty zabójca Ali Agca **strzelił do papieża 13 maja 1981 r.** i ranił go w brzuch i rękę. W cudowny dla wielu sposób kula ominęła najważniejsze organy wewnętrzne i papież, choć był w ciężkim stanie, przeżył. Jednak nigdy już nie wrócił do pełni sił. Zabójcę złapano, do dziś odsiadyuje wyrok więzienia. Gdy papież wyzdrowiał, spotkał się z Ali Agcą i przebaczył mu. Podobno to bardzo zmieniło zabójcę.

Papież zapoczątkował ideę **Światowych Dni Młodzieży**, które co roku organizowane są w innym kraju (w 1991 r. była to Częstochowa). Bardzo zbliżył się do wiernych, nie stronił od żartów nawet podczas wygłaszania kazań czy oficjalnych przemówień (najszlachetniejsze jest chyba wspomnienie kremówek wadowickich, które jako młody człowiek bardzo lubił). Do wiernych często przemawiał w ich ojczystym języku, gdyż swobodnie mówił w 9 językach, a porozumiewać mógł się w ponad 30.

Niestety po ostatniej wizycie w Polsce w 2002 r. nie zdołał z uwagi na zdrowie do nas jeszcze raz powrócić. **Zmarł 2 kwietnia 2005 r. o godz. 21.37**. Przez cały kolejny rok wszystkie dzwony kościelne w Polsce o tej godzinie dzwoniły, a wielu zapalało świeczkę dla papieża i stawiało ją w oknie.

„Santo Subito”, czyli „Święty natychmiast!” krzyczały tłumy po śmierci papieża. Obecnie trwa zbieranie materiałów przez komisję, która ma ogłosić papieża świętym. My już możemy zwracać się do niego w naszych modlitwach i prosić go o wsparcie.

Papieskie wagary

Podczas powitania w Monachium Papież spytał licznie obecne dzieci: "Dano wam dziś wolne w szkole?". "Tak" - wrzasnęła z radością dzieciarnia. "To znaczy - skomentował Jan Paweł II - że papież powinien częściej tu przyjeżdżać".

"Z wami dziecinnieję"

Podczas jednej ze swoich wizytacji rzymskich parafii Papież - jak to ma w zwyczaju - wdał się w rozmowę z dziećmi. - Wy jesteście młodzi, a ja już jestem stary - powiedział.

- Nie, nie jesteś stary - gromko zaprotestowały dzieci.

- Tak, ale jak jestem z wami, to dziecinnieję - replikował Papież.